

Αποστολικά «διδάγματα» κοινοκτημοσύνης και αδελφότητας - Η μετουσίωση τού «τα δικά σου δικά μου και τα δικά μου δικά μου»

Στις πράξεις απάτης των πρώτων χριστιανών πατέρων, η κοινοκτημοσύνη αποτέλεσε το κύριο πρόσχημα της υπαρπαγής των περιουσιών των αφελών πιστών. Για τον σκοπό αυτό δε, άλλοτε χρησιμοποιήθηκαν δόλιοι τρόποι κι άλλοτε η βία και η τρομοκρατία. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι και του αποστόλου Πέτρου και της υπόλοιπης «παρέας» των μαθητών, οι οποίοι μόλις έστησαν την οργάνωσή τους, φρόντισαν να βάλουν χέρι στις περιουσίες των οπαδών τους. Δεν τα λέμε εμείς, αλλά η «Καινή Διαθήκη».

Ανατρέχοντας κανείς στις «Πράξεις των Αποστόλων» (δ' 32-37) διαβάζει ότι το πλήθος των πιστευσάντων είχε μία καρδιά και μία ψυχή, και κανείς τους δεν ισχυριζόταν πλέον ότι είχε δικά του υπάρχοντα, αλλά έλεγαν ότι «άπαντα κοινά». Και ενώ αυτό φαίνεται ως κοινοκτημοσύνη, στο επόμενο εδάφιο (δ' 34) αποκαλύπτεται ότι με το πρόσχημα της «αδελφοσύνης» (όπως κάνουν και πολλές βλαβερές σχέτες σήμερα) οι Απόστολοι είχαν στήσει μία επικερδή επιχείρηση εις βάρος των οπαδών τους. Πως; Μεταφράζει ο Τρεμπέλας: «Διότι όσοι ήσαν ιδιοκτήται χωραφιών ή σπιτιών, τα επώλουν και έφερον την εις χρήματα αξίαν των πωλουμένων κτημάτων και έθετον αυτήν κατά γης κοντά εις τα πόδια των Αποστόλων».

Λες και ήταν οι «θεόπνευστοι» Απόστολοι τίποτα σατράπες που τους κατέβαλαν οι δουλοπάροικοί τους, γονατιστοί, δίπλα στα «θεία» πόδια τους το αντίτιμο των ξεπουλημένων περιουσιών τους. Και ύστερα μάς φταίνει οι διάφοροι περιφερόμενοι τσαρλατάνοι, γκουρού, μέντιουμ και χαρτορίχτρες που τρώνε τις περιουσίες τού

κοσμάκη... Βλέπετε, αν οι απατεώνες βρίσκονται εκτός Εκκλησίας ή υπηρετούν άλλη θρησκεία από τη χριστιανική είναι κατακριτέοι. Όταν όμως τα ίδια γίνονται από τους «θεόπνευστους», τότε το έγκλημα και η οικονομική απάτη καθαγιάζονται. Στις «Πράξεις» μάλιστα αναφέρεται επωνύμως και ένα τέτοιο θύμα, ο Ιωσής, Ιουδαίος από την Κύπρο, ο οποίος «είχε στην κυριότητά του ένα αγρόν. Και αφού τον επώλησεν, έφερε το χρήμα, που εισέπραξε, και το έθεσεν εμπρός εις τα πόδια των Αποστόλων» («Αι Πράξεις», δ' 37).

Δεν ήταν όμως όλοι οι νεοφώτιστοι Ναζωραίοι κορόιδα. Ο Ανανίας και η γυναίκα του Σαπφείρα ήταν δύο από αυτούς που πείστηκαν ή πιέστηκαν (ένα γιώτα αλλάζει θέση μεταξύ των δύο λέξεων) να πουλήσουν το χωράφι τους. Όπως αναφέρεται στις «Πράξεις» (ε' 1-11) ο Ανανίας αποφάσισε να μην παραδώσει όλα το αντίτιμο της πώλησης μπροστά στα πόδια των Αποστόλων, αλλά ένα μέρος και το άλλο να το κρατήσει για λογαριασμό του. Δικό του δεν ήταν στην τελική; Έτσι, «και αφού έφερε το υπόλοιπο ποσό από τα χρήματα, το έθεσε κατά γης εμπρός εις τα πόδια των Αποστόλων, προσποιούμενος ότι αυτό ήταν ολόκληρο το αντίτιμο του αγρού» («Πράξεις», ε' 2). Ο Πέτρος όμως μόλις αντιλήφθηκε ότι δεν εισέπραττε όσα έπρεπε, επιτέθηκε κατά του δυστυχούς ανθρωπάκου με φράσεις τρομερές, όπως: «Ανανία, γιατί άφησες τον Σατανά να γεμίσει την καρδιά σου; Λες ψέματα στο Άγιο Πνεύμα κατακρατώντας ένα ποσό από την πώληση του χωραφιού σου!» («Πράξεις», ε' 3). Και ακόμα του επεσήμανε ότι δεν λέει ψέματα σε ανθρώπους, αλλά στον ίδιο τον Θεό! Με αυτά και τα άλλα, ο Ανανίας «μυστηριωδώς» απεβίωσε επί τόπου, εκεί μπροστά στα πόδια των Αποστόλων, δίπλα στα χρήματα που είχε ακουμπήσει!

Αλλά η ανάκριση των, στην κυριολεξία, «θεόπνευστων» δραχμοφονιάδων δεν σταμάτησε εκεί . Τρεις ώρες μετά εμφανίζεται ενώπιον της σύναξης των Αποστόλων η γυναίκα του νεκρού, η οποία αγνοούσε τον «κεραυνοβόλο» θάνατο του ανδρός της. Ο «φιλεύσπλαχνος» Πέτρος αντί να παρηγορήσει τη χήρα, ή έστω να τη συλλυπηθεί, αρχίζει αμέσως, χωρίς να της αποκαλύψει το χαμό του άνδρα της, να την ανακρίνει και εκείνη με τη σειρά της:

«Ειπέ μου, εάν αντί τόσου ποσού χρημάτων επωλήσατε τον αγρόν». Αυτή δε είπε: «Ναι, τόσον ποσόν εισεπράξαμεν». Ο δε Πέτρος είπε τότε προς αυτήν: «Διατί έγινε συμφωνία μεταξύ σου και του ανδρός σου να προβήτε εις πράξιν, η οποία ισοδυναμεί με το να δοκιμάσετε το Πνεύμα του Κυρίου, εάν πράγματι γνωρίζη τα πάντα και δεν θα εξαπατηθεί με το ψεύδος σας; Ιδού τα πόδια εκείνων, που έθαψαν τον άνδρα σου, ακούονται κοντά εις την πόρταν, καθ' όσον επιστρέφουν ούτοι

ευθύς τώρα και θα μεταφέρουν και σε έξω της πόλεως δια να σε θάψουν". Έπεσε δε και αυτή αμέσως και κατά την ιδίαν στιγμήν κοντά εις τα πόδια του Πέτρου και εξεψύχησεν. Όταν δε εμβήκαν οι νέοι, που επανήλθον από την ταφήν του Ανανίου, εύρον αυτήν νεκράν και αφού την μετέφεραν έξω από την πόλιν, την έθαψαν πλησίον του συζύγου της. [...] Και εκυρίευσε μεγάλος φόβος όλην την Εκκλησίαν και όλους όσοι ήκουον ταύτα».

Και έτσι, με μεθόδους που θυμίζουν μαφία, τιμωρήθηκε με θάνατο το ζευγάρι επειδή δεν θέλησε να καταθέσει όλη του την περιουσία παρά πόδας των αποστόλων! Και ο μεγάλος φόβος που κυρίευσε την πρώτη χριστιανική Εκκλησία, στάθηκε αρκετός για να μη διανοηθεί άλλο πρόβατο να κρύψει ούτε μία δραχμή από τους δραχμοφονιάδες!

Ωστόσο, παραμένει ένα ερώτημα. Ποιος δολοφόνησε το ζευγάρι; Μήπως ο «πανάγαθος» Θεός; Αυτό μοιάζει εξωφρενικό. Τότε ποιος;

Ο φιλόσοφος Πορφύριος κατηγορεί ευθέως τον Πέτρο ως φονιά:

«Ετούτος ο Πέτρος και σ' άλλες περιπτώσεις έχει διαπράξει εγκλήματα. Έναν άνδρα που τον έλεγαν Ανανία και τη γυναίκα του, ονόματι Σάφειρα, επειδή δεν του κατέβαλαν ολόκληρο το χρηματικό ποσό από την πώληση του χωραφιού τους και ξεχώρισαν ένα μέρος για τις ανάγκες τους, τους θανάτωσε, ενώ δεν είχαν βλάβει κανένα. Αν δεν θέλησαν να χαρίσουν ολόκληρη την περιουσία τους, που είναι το έγκλημά τους; Κι αν νόμιζε ότι έκαναν αδίκημα, θα έπρεπε να θυμηθεί τις εντολές του Ιησού που του δίδαξε να υπομείνει μέχρι και τετρακόσια ενενήντα αδικήματα, και να συγχωρέσει εκείνο το ένα -αν βέβαια υπήρχε αμάρτημα στην πράξη τους εκείνη».

Έχοντας λοιπόν την αποστολική Εκκλησία ως πρότυπο, το χριστιανικό ιερατείο διατήρησε τις ίδιες άνομες μεθόδους πλουτισμού, απαράλλακτες για ολόκληρους αιώνες έως και σήμερα.